

ПРОТОКОЛ

№ 50

гр. Силистра, 15.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Д. Великова
Съдебни   Гертана Атанасова И.а
заседатели: Елка Василева Стоянова

при участието на секретаря Антоанета Н. Ценкова
и прокурора Ст. Г. Пл.

Сложи за разглеждане докладваното от Анелия Д. Великова Наказателно дело от общ характер № 20213400200152 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

ВНОСИТЕЛ: ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА СИЛИСТРА – р.пр. явява се ПРОКУРОР ГАНЧЕВА.

ПОДСЪДИМ: В. П. П. – редовно призован, явява се лично и с АДВ.Б., надлежно упълномощен и приет от съда от преди.

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОР - Моля да се даде ход на делото.

АДВ.Б. – Налице са предпоставки за даване ход на делото.

данов като частен обвинители граждански ищец приет от съда от днес

СЪДЪТ счита, че не са налице пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА СЕ ХОД НА ДЕЛОТО

На основание чл.283 от НПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА в съдебно заседание доказателствата, имащи значение за изясняване на обективната истина по делото, а именно: Докладна записка Разпореждане за проверка, постановление, писмо, опис, докладна записка Разпореждане за възлагане на проверка, жалба Материали съпътстващи жалбата Сведение и материали предоставени от В.П., Сведение от Н.Ж. и В.Р. , Писмо и материали от Агенция по вписванията Писмо и материали от нотариус Р. Тодоров-договор за делба, н.а., писмо и материали от ОС-Силистра, Писма, с призовка, Продължаване на срок Сведение от В.Р., сравнителен материал, експертна справка Писмо и материали от В.П. Писмо и материали от ОС-Силистра Писмо и материали от нотариус Р. Тодоров, Писма и отговор от В.П., призовка, Протокол за оглед на местопроизшествие, Съдебно-ценова експертиза, Повторна съдебно-ценова експертиза, Съдебно-графическа експертиза, Решение №257/16.08.2019 г.на СРС за разкриване на банкова тайна, Постановление до ОС-Силистра и отговор, Постановления до Нотариус Р.Тодоров и отговори, Постановления до Агенция по вписвания и отговори, Постановление до „ЦКБ“ АД и отговор, Постановление до „Алианс Банк България“ АД и отговор, Постановление на основание чл.159 НПК до ТП ПОИ Силистра, ведно с отговор, постановления на основание чл.159 НПК до ЧСИ- Георги Георгиев , ведно с отговори, постановление на основание чл.159 НПК до ЧСИ- Ервин Юсеин , ведно с отговор, постановление на основание чл.159 НПК до ДСИ при РС Силистра , ведно с отговор, постановления на основание чл.159 НПК до Община Силистра, отдел МДТ ведно с отговори, произнасяне на ОП-Силистра по молба за предоставяне на копия от материали по делото - повторна съдебно-ценова експертиза, произнасяне на ОП-Силистра по молба за предоставяне на копия от материали по делото, повторна ценова-икономическа експертиза, Произнасяне на ОП-Силистра по направени искания от обвиняемия и защитата му 21.02.2020г., произнасяне на ОП-Силистра по направени искания от обвиняемия и защитата му 14.04.2021г., произнасяне на ОП-Силистра по направени искания от И.М. 28.09.2020г., произнасяне на ОП-Силистра по искане на основание чл.234 НПК, криминалистически справки, призовки, писма и докладни записки, протокол за избор на следовател и възлагане на ДП №36/2019г. Продължени срокове за разследване на ДП, Постановление за привличане на обв.ВЛ. П. П., Протокол за разпит на обв.В.П., Постановление за привличане на обв.ВЛ. П. П. 03.02.2020г., Протоколи за разпит на обв.В.П., пълномощно за адвокатска защита, декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, свидетелство за съдимост, Протокол за разпит на св.Н. П. Ж., Протокол за очна ставка между св.С.Р. и обв.В.П., Протокол за предявяване разследването на обв.В.П. от 08.04.2021г. Протокол за предявяване разследването на обв.В.П. от 31.05.2021г., Писмено мнение на осн.чл.235 от НПК.

АДВ.Б. – Представям и моля да се приемат два броя писмени

доказателства – характеристика на подсъдимия В. П. П., издадена от АК-гр.Русе и епикриза за здравословното му състояние.

ПРОКУРОР – Запозната съм със съдържанието на доказателствата. Не се противопоставям да се приемат.

По доказателствата, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и прилага като доказателства по делото – характеристика за подсъдимия В. П. П., издадена от Адвокатска колегия – Русе и Епикриза – Вътрешно отделение при УМБАЛ „Медика Русе“ ООД.

На основание чл.286 от НПК, съдът запитва страните имат ли искания за извършването на нови следствени действия, необходими за всестранно и пълно изясняване на обективната истина по делото.

□

ПРОКУРОР – Нямам искания.

АДВ.Б.- Нямам искания.

СЪДЪТ, след като прецени, че всички възможни, необходими и допустими следствени действия са извършени, обяви съдебното следствие за приключило и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОР – Госпожо Председател, Уважаеми съдебни заседатели, колега, изцяло поддържам обвинението повдигнато и предявено на подсъдимия в настоящото наказателно производство, за това, че на 30.12.2015г. е извършил престъпление по смисъла на чл.220, ал.1 от НК, а именно: в качеството си на длъжностно лице - Ликвидатор на „САДИМЕКС“ ООД с ЕИК 121103741, като продавач - съзнателно е сключил неизгодна сделка за сумата от 3 082.50лв, по отношение на имот, индивидуализиран и посочен в ОА.

Считам, че в хода на досъдебното производство, а така също и в хода на съдебното производство ангажираните множество писмени и гласни доказателства по безспорен и категоричен начин се намират в синхрон с

обвинителната теза и изцяло доказват извършеното от подсъдимия деяние.

Доказателствата, анализирани в тяхната съвкупност сочат на извода, че следва да бъде ангажирана наказателната отговорност по отношение на подсъдимия П., именно за извършено деяние по смисъла на чл.220, ал.1 от НК.

По делото е безспорно, че подсъдимият П. е бил назначен за ликвидатор през 2015г. на „Садимекс“ ООД с ЕИК 121103741. В това си качество, той е следвало да изпълни множество задължения визирани в разпоредбите на ТЗ, с оглед откритото производство по ликвидация, по отношение на цитираното от мен юридическо лице. В това си качество на 30.05.2015г. той е сключил Договор за доброволна делба с пълномощник на фирма „Галеко“ АД, съгласно който договор „Садимекс“ ООД е получило в дял и изключителна собственост имот с площ от 12 084кв.м., с посочен за този имот идентификатор в ОА.

Впоследствие част от този имот, а именно 3425/12084кв.м. на 30.12.2015г. в качеството си на ликвидатор, подсъдимият П. продава на „Меком – 2007“ ЕООД за сумата от 3082.50лв. По – късно, когато дружество „Садимекс“ ООД е обявено в несъстоятелност синдикът, който е определен на дружеството, изпълнявайки задълженията си визирани в ТЗ – събира, установява, осребрява имуществото на това дружество, за да може да бъдат извършени плащания към кредиторите на дружеството и установява, че така сключената сделка през м.12.2015г., предмет на разследване по настоящото наказателно производство, е сключена при изключително неизгодни за дружеството „Садимекс“ условия, поради което предприема съответните действия по закон пред Окръжен съд – Силистра, атакувайки сделката.

С решение на съда, влязло в сила, с посочена в ОА дата, на която решението е влязло в сила, сделката е обявена за частично недействителна по отношение на кредиторите, именно защото пазарната ѝ стойност към момента на извършване на покупко – продажбата е в пъти по - висока от стойността, за която е сключена на 30.12.2015г.

В хода на разследването, след сезиране на Прокуратурата от страна на подс.П. се излагат твърдения, че това била актуалната пазарна цена към момента на извършване на сделката. До тази цена е стигнал и е формирал изводи, че следва да бъде такава, след като си е направил справка в интернет.

Безспорно установено е, че не са ползвани услугите на лицензиран оценител, който да посочи каква е справедливата пазарна цена на имота.

Интересното в случая е, че този имот, формално би могло да се каже, че е бил обявен на търг. В същото време имотът е обявен на търг, не в гр.Силистра, където би могло да има интерес от евентуални инвеститори или лица искащи да развият каквато и да е търговска или стопанска дейност. Имотът е обявен на търг в ежедневник. По този начин формално е спазено изискването на закона, но ежедневник, който е в гр.Русе.

В първоначално публикуваната обява за имота са дадени стойности като негова цена, които са значително различни от стойността, на която впоследствие, имотът е продаден. Обявени са няколко дати за провеждане на търга, така както се изисква по закон, но на 18.12.2015г., без да се спазят условията по първоначално посочената обява в Русенския вестник „Утро“, подсъдимият П. предприема действия да обяви нов търг, обявата за който излиза на 21.12.2015г. Няколко часа, след излизане на вестника на 21.12.2015г. е внесен депозит за участие в този търг от фирма „Меком 2007“. Силистренска фирма, която впоследствие на 28.12.2005г. е обявена за спечелила търга и на 30.12.2015г. е изповядана процесната по делото сделка.

Интересното в случая, е че при първоначално обявения търг, по - скоро в първоначалната обява за обявяване на търг на този имот е посочена данъчна оценка в размер на над сто хиляди лева за имота, а в последствие в обявата от 18.12.2015г., излязла на 21.12.2015г., отново във вестник „Утро“, не е посочена данъчна оценка. Впоследствие се твърди, че имотът е продаден за 3082лв., съгласно данъчната оценка на същия.

В първоначалната обява е посочена данъчна оценка в размер 102 593.10лв. През цялото време, както в хода на ДП така и в хода на съдебното производство, подсъдимият се мотивира, че тази данъчна оценка е взел предвид сключената доброволна делба през м.05.2015г., където е посочена данъчна оценка в размер на около 9 000лв. и съобразно квадратните метри, впоследствие взема решение да продаде от този имот. Той преценява, че данъчната оценка е 3 082лв., като по никакъв начин не му е известна данъчна оценка в размер на 102 593.10лв.

В хода на разследването се установи, че лицето, което е подпомагало по някакъв начин дейността на подс.П., ако въобще можем да говорим, че той е

извършвал цялостна дейност в качеството си на ликвидатор, това е свидетелят Ж.. Подсъдимият твърди, че свидетелят Ж. в момента, в който е пристигнал в гр.Силистра, за да се запознае с активите на дружеството „Садимекс“, е бил служител в това дружество.

Събраните в хода на разследването доказателства сочат, че свид.Ж. е бил назначен в дружеството „Садимекс“ на 01.06.2015г., а предвид акта, с който подсъдимия П. е бил назначен за ликвидатор, актът на Агенцията по вписванията е от 14.05.2015г., т.е. свидетелят Ж., не е бил служител на „Садимекс“ към момента, в който подсъдимият П. е заел тази длъжност.

Въпреки положените в ДП усилия, така и в съдебна фаза, не стана ясно как двамата са осъществили контакт помежду си, на какво основание, кой ги е запознал и как подсъдимият П. прецени, че трябва свидетелят Ж. да е лицето, което ще извършва счетоводни услуги и ще движи нещата на фирма „Садимекс“ в гр.Силистра, за което между другото нарочно го е упълномощил и по делото е налично това пълномощно.

Въпреки това, след тази датата 01.06.2015г. доказателствата сочат, че действително свидетелят Ж. е извършвал някаква дейност, а именно, вземал е справки от Община Силистра – отдел МДТ, именно по отношение на имотите на „Садимекс“ ООД. В тази връзка въпреки, че в хода на досъдебното производство, а и в хода на съдебното производство подсъдимият П. постоянно твърдеше, че не е запознат с част от наличните и събрани в хода на разследването - данъчни оценки, искани и издавани за процесния по делото имот, а свидетелят Ж. твърди, че за всяко едно свое действие е уведомявал подсъдимият П., считам, че тук следва да бъдат кредитирани показанията на свидетеля Ж. при следните съображения:

По делото, изисканите документи сочат, че през м.11 е изискана данъчна оценка за процесния имот, съответстваща именно на сумата посочена в първоначалната обява - 102 583.10лв. Следователно, твърденията на свидетеля Ж., че за всяко едно действие е уведомявал подс.П. и му е предоставял документи кореспондират с едни последващи действия, които са отразени като съдържание в първоначално излязлата обява, а именно, че имотът има данъчна оценка на такава цена. Няма как подс.П. да предостави исканата документация в редакцията на вестник „Утро“, да посочи условията на търга и определени опции, касаещи този имот, без да има съответната

налична документация, т.е. той е бил запознат със стойността на имота.

В последствие подс.П. заявява, че той никога не е виждал свид.Р. и се запознал с него в деня на сключване на договора, т.е. говорим за дати 28.12.-30.12.2015г.

В хода на производството, именно по настояване на подсъдимия и защитата, бяха приети писмени доказателства, предоставени от синдика на „Садимекс“ ООД, а именно: н.а. за извършена покупко - продажба на 17.12.2015г., тъй като се коментираше извършвани ли са или не са извършвани сделки и какви активни действия от страна на подс.П. в качеството на ликвидатор са извършвани. Нотариалният акт сочи, че на така цитираната дата 17.12.2015г. подсъдимият, в качеството си на ликвидатор на „Садимекс“ ООД от една страна като продавач, а от другата В.Р., т.е. свидетелят който той не е виждал преди официализиране на търга по процесната по делото сделка на 28.12.2015г. В.Р. в качеството си на управител на „Меком-2007“ отново купува от „Садимекс“ недвижим имот. Тук вече влиза нюанса във фактическата обстановка, която беше установена в хода на досъдебното производство и намирам, че се дообогатява с ангажираните по делото доказателства, в хода на съдебното производство, т.е. именно, че подс.П. е познавал свид.Р.. Подс.П. е имал отношение със свидетеля Р. в качеството му на купувач - „Меком 2007“, и за да се приемат такива скоротечни действия, преди да е изтекла първоначалната обява за търг на процесния по делото имот, след сключване на сделката на 17.12.2015г., помежду им е имало съгласие за закупуване на процесния по делото имот, не само съгласие, но и договорка, поради което на 18.12.2015г. от страна на подс.П. незабавно се предприемат действия. Пуска се нова обява за нов търг на коренно различна и занижена цена, която цена на процесния имот сравнена с цената на имота продаден на 17.12.2015г. е почти една и съща, т.е. след като е минала сделка, няма проблем да мине и другата сделка.

В тази част, аз ще опровергая твърденията на свид.Р., че той някак си разбрал от обяви, че предстои търг и продажба на процесния имот. При справка в интернет и изваждане на календара за 2015г. се установява че 18.12.2015г. - датата на фактурата, приложена по дело, издадена от вестник „Утро“ за извършване на печат и обявяване на тази обява, е петък. Обявата е излязла на 21.12.2015г. – понеделник и тук задавам въпроса: Кога тази обява излезе в понеделник, декември месец, зимни условия, затворени пътища, пристигна в гр.Силистра, залепена е на портите на предприятието „Меком –

2007“ и в 11.30ч. на 21.12.2015г. по банков път е приведен депозит за участие в търга? Кой превежда депозита? Депозитът е приведен от свид.Ж., който пък в същото време се води на договор в „Садимекс“ ООД като счетоводител. Следователно, събитията предхождащи процесната по делото сделка са категорични, че е налице една договорка между страните и лицата подпомагащи тези страни имотът да бъде продаден на тази цена, за което е направено всичко необходимо да стане бързо, бих казала и незабележимо за евентуални участници в този търг намиращи се на територията на гр.Силистра.

В хода на разследването по искане на подсъдимият и неговата защита бяха назначени експертизи, относно стойността на имота и съгласно всички възражения от тяхна страна, които бяха направени и бяха уважени при назначаване и изготвяне на нова експертиза. Заключение и сочи, че стойността на процесния имот не е 3 082лв. към процесния момент, а е 72 413лв., в пъти по – голяма стойност от тази, на която имотът е продаден.

Не споделям съображенията и твърденията на подсъдимия П., изложени както в досъдебната фаза, така и пред съда в съдебната фаза, че справка в интернет сочи занижение на цените на имотите в гр.Силистра и почти нулево търсене. Интернет е място, където всеки един от нас може да си направи справка и когато аз си направих справка в интернет за стойността на имотите от 2015г. насам, не установих понижаване на техните стойности. Напротив, цените непрекъснато вървят нагоре, т.е. налице е едно повишаване стойността на недвижимите имоти.

Освен, че имаме съдебно решение с мотивите, че сделката е неизгодна и е обявена за недействителна по отношение на кредиторите, аргументи в полза на обвинението и обстоятелството, че впоследствие този имот, със съответния идентификатор, не случайно го казвам, тъй като това означава обособяване на имота, с оглед последващи твърдения за други налични неща в този имот, е продаден по изпълнително дело от съдия изпълнител за сума от около стотина хиляди лева. В рамките на година, две, докато е течало изпълнителното производство, с всички съответни действия – първи, втори, трети търг, допълнителни оценки и т.н., имотът, процесния по делото, никога не е бил на стойност 3000лв. и както свидетелят М. – синдикът на „Садимекс“ ООД заяви пред съда: “Този имот вече е реализиран по изпълнително дело“.

Намирам обвинението за доказано при така маркираните важни факти и обстоятелства, извън това, кой кого е познавал, кой колко пъти е сядал на маса с него, имал ли е някакви телефонни разговори и т.н. Маркирайки основните факти и обстоятелства имайки значение за делото и предвид събраните писмени и гласни доказателства считам, че обвинението е доказано и моля да признаете подсъдимият за виновен.

По отношение реализацията на наказателната отговорност, ще изложа следните съображения:

Считам, че смекчаващи отговорността обстоятелства не са налице, изключая характеристикната справка, представена в днешното съдебно заседание от защитата на подсъдимия, която сочи, че подсъдимият е човек известен в своите професионални среди и до там. Считам, че човек с юридическо образование, на който са му пределно ясни правата и задълженията, които произтичат от качеството, което има и много добре би могъл да се ориентира в правните норми, на който и да е от законите, не би следвало така, с лека ръка да negliжира своите задължения и да се стигне до настоящата ситуация.

Акцент само ще поставя, че доказателствения материал по делото сочи, че от страна на подсъдимият П., не са извършени в пълен обем всички действия, които е следвало да извърши или качествено не са изпълнени неговите задължения, за да може това дружество по някакъв начин, да бъде оздравено. Това по – скоро е една констатация, не бих казала, че е отегчаващо отговорността обстоятелство, тъй като тези му действия са довели до извършване на деянието, предмет на разследване по настоящото производство.

При липса на отегчаващи отговорността обстоятелства и при смекчаващи такива, единствено съдебното му минало и характеристикните данни, моля съда да му наложи предвиденото от законодателя наказание в минимален размер, което е по вид – лишаване от свобода. Съгласно разпоредбите на чл.66 от НК, да отложи същото за изтърпяване за минимален изпитателен срок от три години.

Тъй като законодателят е предвидил възможността за налагане на още едно наказание, а именно лишаване от права по чл.37, ал.1, т.6 от НК, това е една възможност, а не алтернативност, която дава законодателят отчитайки

периода от време когато е извършено деянието към настоящия момент, отчитайки възрастта на подсъдимия и добрите характеристични данни, ще моля съда да не се възползва от тази възможност.

Моля, също така, да осъдете подсъдимия П., да заплати направените по делото разноски.

Предвид наказанието, за което се пледира, моля да отмените взетата по отношение на подс.П. мярка за неотклонение – „Подписка“.

В този смисъл, моля за вашата присъда.

АДВ.Б. – Уважаема госпожо Съдия, уважаеми съдебни заседатели, госпожо Прокурор, моля по настоящото дело да постановите изцяло оправдателна присъда. Смятам, че не е осъществен състава на престъплението по чл.220, ал.1 от НК, така както е внесен обвинителен акт. Аргументите ми за това са следните:

На първо място, безспорно, съгласно, бих казал вече, трайно установената съдебна практика на ВКС, ликвидаторът се явява длъжностно лице по смисъла на чл.93 от НК и може да е субект за търсене на наказателна отговорност. Считам, обаче, че ги няма останалите признаци на престъпния състав, които да обуславят реализирането на същата. Липсата на дори само един от тях сочи, че не би следвало да бъде ангажирана наказателна отговорност. Какво имам предвид?

На първо място, правомощията на ликвидаторите са визирани в от чл.266 до чл.274 от ТЗ. Там никъде няма задължение за предприемане на действия за оздравяване на едно дружество. Задълженията му са единствено и само, да довършат текущи сделки, да събира вземания и да пристъпи към разпределяне на имуществото, както между собствениците, така и между кредиторите. Оздравяване има единствено и само задължение за назначен синдик, за какъвто той не е бил назначен. Тук се поставя въпроса дали той, като ликвидатор, е сключил някаква неизгодна сделка.

В съвременните условия, по отношение на това дали една сделка е изгодна или не, и в кой момент вече е осъществено изпълнителното деяние на престъплението, бих посочил, че вече има една много богата практика на ВКС. Според Решение №180/23.01.2018г., трето НО, по дело №571/2017г. е

посочено, че изпълнителното деяние се осъществява със сключването на сделката, т.е. с подписването на договор и съставомерността се преценява точно към него момент, а не с оглед никакви последващи последици. Според мен, това обстоятелство е много важно, тъй като би следвало точно към момента, когато е подписан нотариалният акт, да бъде извършена преценка дали има настъпила вреда, значителна щета, което е елемент от престъпния състав и дали тази сделка е неизгодна. В това решение има написано нещо, което е още по-подробно, относно обстоятелството, дали би имало такава щета, каквато се сочи от представителя на държавното обвинение.

В това решение ВКС е казал, че независимо какви са били представите или не, но при условие, че тази сделка е от кръга на недействителните или не може да породи един транслативен ефект, то няма вреда, защото няма увреждане на патримониума на имуществото, което е на дружеството. От тук би следвало да бъдат обсъждани нещата в тази посока.

Бих посочил на следващо място и Решение № 4 от 08.02.2019г. на ВКС по дело №1164/2018г., първо НО. Според това решение задължителни значителни вреди се изследват всички реално претърпени материални щети. Това означава дали има намаляване на активите, увеличаване на пасивите на стопанския субект и дали въобще са засегнати собствениците на същото от тази сделка, защото в крайна сметка едно търговско дружество е персонифициран субект, но зад него стоят собственици и би следвало да бъде обсъдено именно това - дали по някакъв начин от тази сделка са засегнати собствениците на съответното имущество.

Това нещо е казано и в Решение №561 от 16.02.2010г. по дело №603/2009г., на второ НО. Това решение е много важно, според мен, за изясняване на настоящия казус, защото то поставя въпроса, как стои сключването на неизгодни сделки при частноправни субекти, какъвто в случая е „Садимекс“, каквато е в случая е „Меком – 2007“ АД, „Меком“ АД и другото дружество, което е приобретател, т.е. дали има някаква вреда за собствениците и в какво се изразява тази вреда. Това е предмет на обсъждане по това решение и там е посочено, че би следвало тези вреди да са реално настъпили за собствениците в самото дружество. Практиката на ВС в тази насока е еднопосочна, тъй като тя се подкрепя освен от цитираното от мен решение, от още две такива – Решение №473 от 23.11.2009г. по дело

№519/2009г. на второ НО и Решение №303 от 08.07.2009г. по дело №261/2009г. на второ НО. От тук би следвало да бъдат анализирани нещата по настоящото дело.

Представителят на държавното обвинение взема подробно становище, относно данъчната оценка, която е била използвана за делбата и впоследствие наличните допълнителни други данъчни оценки. Тези обстоятелства имат важно значение по делото, защото, според заявеното от подсъдимия пред Вас и на ДП, той се е ръководил от тази данъчна оценка при определяне на някаква прогнозна цена на този имот, който може да бъде продаден. Тук е важно да отбележа, че съгласно ТЗ, посочените текстове, той няма задължение да прави търг, нито да използва вещо лице за оценка на имота. Такова нещо той няма, така че от неспазването на процедурата по търга и от неназначаването на вещо лице - оценител, който да оцени тези имоти, не могат, според мен, към него момент, да се правят изводи в негова вреда.

Какво представлява една данъчна оценка? аз направих искане да бъдат установени действителните данъчни оценки на имота, което не беше уважено. В тази връзка, отново ще се спра малко по-подробно, на ЗМДТ, пречупени и през показанията на разпитаната свидетелка К.С.. В Приложение 2 на ЗМДТ е описано как се определя една данъчна оценка, какви са критериите, по които се определят данъчните оценки, като с едното приложение, в чл.3, ал.4 е казано, нещо много важно, а именно, че издадените до 30.06. на текущата година удостоверения за данъчна оценка са валидни и до края на текущата година. Дали има последваща данъчна оценка или не и каква е тя, на това ще се спра малко по-подробно, но предмет на извършената делба тогава е само земята и за тази земя е била изготвена данъчна оценка. Ще развия малко по-подробни съображения от кого е представена подправената данъчна оценка и какъв е мотива за представянето, т.е. дали подсъдимият е знаел, че тази данъчна оценка е занижена или не е знаел за това. Това е важното обстоятелство, че именно тази данъчна оценка важи по отношение на терена. Според чл.13 от ЗМДТ за един недвижим имот се правят два вида оценки. Първият вид оценка това е на земята, която в чл.13 е посочена като земя в застроителни граници. Отделно, освен земята в застроителни граници, в закона е предвидена и оценка на сгради, която оценка включва в себе си, съгласно чл.4 и обстоятелства, които са свързани с площ на сградата или части от нея, която би следвало да бъде приспадната от имота, върху който е

сградата, ако се касае за различна собственост. В настоящия случай, от събраните по делото доказателства става ясно, че има в процесния имот, който е бил предмет на делба и впоследствие е попаднал в „Садимекс“, 11бр. сгради. Тези 11 бр.сгради, по мои изчисления, са около 1/3 от имота. Това обстоятелство не беше докрай изяснено, въпреки моите настоявания в тази посока, тъй като, ако земята е под сградите, тя няма как да бъде предмет на сделката, тъй като сградите са друга собственост. Оттук, съобразно цитираното от мен Решение на ВКС, няма как да прехвърлиш нещо, на което не си собственик и като не си собственик на нещо и го прехвърляш, то би ли следвало това да бъде прието за щета за този, за когото е настъпило? Аз смятам, че не, тъй като, ако продаваш вещ, на която не си собственик, по смисъла на правото и на това решение на ВКС, това няма транслативен ефект, т.е. правото на собственост няма как да премине от едно лице в друго. В такъв случай, след като няма как да премине от едно лице в друго, то няма увреждане на първото лице, дори сделката да не е изгодна. Оттук смятам, че тези наведени съображения, а именно със съпоставянето с данъчната оценка, не са съвсем коректни. Аз поисках данъчната оценка да бъде сметната от вещото лице и то каза, че тя е сметната от Общината и би следвало да бъде приета тази.

На следващо място, поисках от вещото лице да каже дали е от значение, че има сгради в имота. То каза, че има значение, но тя е оценявала земята, което дори и да е така, в случая, съобразно това решение на ВС, няма прехвърляне на нещо, което не е възможно. Съответно тази данъчна оценка би следвало да бъде коригирана, защото на моите въпроси, разпитаната свид.С., как става формирането на данъчна оценка, тя каза, че се формира въз основа на представената отчетна стойност. По делото е приложено как е посочена в по-високата данъчна оценка, отчетната стойност на същия, а именно, има издадена една декларация от пълномощника - Н.Ж., която касае този имот и въз основа на него е дадена тази по-висока данъчна оценка впоследствие. Тази декларация е приложена по делото на л.27 , с вх.№ 2619 от 20.10.2015г. По тази данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ и по неговите твърдения става ясно, че той в нея е посочил не само земята, а и сградите. Защо става ясно това? Защото към нея е приложена скица на имота, която е извадена преди това от Община-Силистра. В тази скица са посочени и тези 11бр. сгради. Скицата е издадена седмица преди това, а именно, скицата, въз

основа на която е направена данъчната оценка, е направена първо по негово искане, а впоследствие е приложена към декларацията. По начина, по който е заявено от свид.К.С. оценката на имота става ясно, че тези 102 000лв. и малко отгоре е не само земята, но това са и сградите. На въпроса ми, ако е некоректно посочена какво правите, тя буквално заяви следното: „Не се проверява фактически какво е, говоря за преди това. Масово се декларираше, няхаме физическа възможност да ходим и да ровим в архива и да преценяваме въз основа на декларацията, която е подадена.“ Обяснява, че се използва програмен продукт за това, като посочи, че не може да каже, ако има различни оценки на недвижими имоти – земя в застроителни граници, както е в закона е записано или на сгради, каква би била оценката, тъй като става автоматично от компютъра. Този въпрос не беше изяснен по делото, но аз, стъпвайки на ЗМДТ, на реализираните от него различни оценки посочих, че в Закона, в чл.1 до чл.3 са „Данъчни оценки. Общи положения“, след това има данъчни оценки на сградите, визирани в чл.4 и след това вече започват данъчни оценки на земи в строителни граници, каквато е в настоящия случай. В тази данъчна оценка на земи в застроителни граници, пак повтарям, че би следвало да бъдат изключени сгради, ако са чужда собственост. В настоящия случай, този въпрос относно сградите, остана неизяснен. Аз поисках от съда да ни бъде предоставена цялата документация, свързана с делбата, която е направена, намираща се в Община-Силистра, приключила със заповед за разделяне и обособяване на двата имота, защото там щеше да се види чия собственост са тези сгради. При условие, че сградите не са били предмет на тези сделки, се поставя въпроса - ако сградата е чужда собственост и ти като продаваш земята в този имот, какво следва? Статутът на тези сгради се запазва и от там нататък би следвало, при условие, че ти няма как да продадеш земята под сградите, да си продал само това, което е между тях, т.е. теренът, който е между сградите. От тук се поставя въпроса въобще за правомерността на така заявената от представителя на държавното обвинение щета.

По делото, както казах, е посочена данъчна оценка, която е ползвана при делбата, която подсъдимият впоследствие съпоставя при извършените сделки. Дали той е знаел за по-високата стойност? Той не отрича, че е знаел. Това твърдение, което беше обявено от представителя на държавното обвинение, според мен, противоречи на дадените обяснения, защото той каза:

„Аз знаех за по-високата оценка, но за мен беше без значение, защото всички разходи по сделката се плащаха от купувача.“ В крайна сметка, ако говорим за някаква щета от използването на по-високата данъчна оценка, то това е щета, която е за купувача, който е платил същата, т.е. това не може да бъде тълкувано в негова вреда.

Безспорно установено е, както каза и представителят на прокуратурата, че има на практика една истинска данъчна оценка, която е с № 2082/23.06.2020г., която впоследствие е била преправена. Какво е особеното за тази данъчна оценка? Тя касае друг имот, в който според събраните доказателства, гравитира около фирма „Меком“, т.е. около дружеството, на което ще се спра малко по-късно и в тази данъчна оценка е посочен имот, в който е направена такава за 72 964,70лв., имот, който е собственост на фирма „Галеко“ АД, която според показанията на свид.Ст. Р. Ив. е негова фирма и той управлява същата. „Галеко“ освен това обстоятелство, за тази сделка е важно нещо друго. Когато е направена доброволната делба, според твърденията на моя подзащитен, разходите са заплащани от страна на Ст. Р. Ив., т.е. кой би имал интерес от представянето на тази по-ниска оценка, а именно този, който плаща разходите, защото според неговите показания той тогава е бил в затруднено финансово положение. Това е вероятен мотив за преправянето на тази оценка, като ако подсъдимият е извършил това нещо, той щеше да използва тази оценка впоследствие за този имот, защото посочихме, че в ЗМДТ тази оценка има валидност до края на годината. Добре, ако е той, защо не е представил тази по-ниска оценка впоследствие, където щяха да минат нещата „со кротце и со благо“, както се казва. Смятам, че тази данъчна оценка, ако преправяна впоследствие, каквото беше установено безспорно от извършената по делото експертиза, е направо от лица, които гравитират около фирмата, другата страна по сделката по още едно съображение. На това удостоверение за получаване на данъчната оценка, отзад е написано лицето, което я е получило. Има „получих“, дата 23.06.2015г. и подпис Д.И.. Попитах Ст. Р. Ив. дали познава това лице, но той каза, че е минало много време и не си спомня. Свидетелят Н.Ж. каза, че той е бил помощник на Ст. Р. Ив., т.е. ето я връзката, откъдето може да се докаже, кой го е получил, т.е. че е получено от фирма „Галеко“. На следващо място-стигнало е до лицето, което има някакъв интерес от извършването на подмяната и съответно тя е била направена. Това обстоятелство би следвало

да бъде обсъждано и това, което каза по графичната експертиза вещото лице.

Поисках от Вас да бъде назначена допълнителна задача на вещото лице, извършило графичната експертиза, което да докаже, че извършените подменени оценки на първа страница, а именно с номера 2082, недействителна да я нарека и 2083, отново недействителна, са изготвени въз основа на действителната 2082. Вещото лице започна да отговаря пред Вас, че това може да се установи и че е действително така, но обясни, че би следвало да бъде предмет на една по-голяма експертиза, тъй като там има едни специфични отстояния, които би следвало да бъдат обсъждани по – подробно – какво е разположението на текстовете, използваните шрифтове и т.н. Поисках експертиза в тази насока, беше прието, че това не е необходимо, но в крайна сметка и със започнатото от него става ясно, че всичко е правено въз основа на данъчната оценка – действителна 2082, като основа, която е била издадена на фирма „Галеко“, собственост на Ст. Р. Ив. и на следващо място, получена е от лице, което е от неговото обкръжение. Оттук въобще не е ясно как подсъдимият би следвало да знае за тази извършена подмяна, тъй като е получена от Д.И., който Н.Ж. го познава и той я дава на подс.П. за да изготви договора за доброволна делба. Няма как да бъде прието, че моят подзащитен знае за тази по – ниска недействителна оценка и съответно да приема действителната такава, която е в пъти по – голяма.

По отношение на заявеното от мен при получаването на следващите оценки:

По делото е пролежано на първо място, първото искане №3092/14.10.2015г. По това искане за издаване на данъчна оценка от Н.Ж., по пълномощие от В.П. е приложена и скицата на имота. В тази скица на имота вече са посочени скиците от 05.10.2015г., за която разказах малко по – рано. В тази скица на имота изрично са посочени сгради, които попадат в него. Това са 11бр. сгради, които са с различна квадратура. За тези сгради оценката, която е дадена, според мен е именно за тези сгради, тъй като е поискано това и съответно е дадена такава оценка. Извод за това може да бъде направен и от такса смет. Такса смет за този имот е много по – висока, което означава, че в нея са включени и сградите. Поисках експертиза в тази насока, беше ни отказано, но макар и косвено може да се направи извод за това обстоятелство. Аз смятам, че в тази данъчна оценка най – вероятно са включени и те.

Следващата оценка, която е същата, това е №3692/23.11.2015г., която е използвана впоследствие. Към нея е представен договорът за доброволна делба и съответната скица, която скица е идентична с преходната. За мен това означава абсолютно същото, т.е., че тези оценки, които са дадени са оценки на целия имот, който включва тези декари и земи, които са посочени, но и нещо друго, а именно 11бр. сгради от които най – голямата от тях е близо 680 кв.м., т.е. касае се за сгради, които са с много голям размер. Оттук – нататък, съпоставката с данъчна оценка и да се правят изводи, че при данъчна оценка е продаден имот на значително по – ниска цена от нея, е най – малкото доста съмнително, предвид обстоятелството, че тези данъчни оценки, които са по делото, не касаят само земята, която е предмет на обвинението, ами те касаят земя плюс 11 бр.сгради. Оттук считам, че в тази посока, относно изводите за наличието на някаква вреда би следвало да бъдат поставени под съмнение, относно техния размер.

Как стоят нещата по отношение на приетата СЦЕ? В СЦЕ беше посочено, че е било извършено пряк оглед на процесния имот. Когато попитах вещото лице дали е извършила такъв, тя каза, че не е ходила в имота, а това е останало от някаква предна експертиза, което е нормално да бъдат допуснати такъв тип грешки. На въпроса ми дали има в процесния имот сгради, тя отговори, че не е знаела, че има. Странно е как, след като не е знаела, заявява, че е прегледала всички материали по делото, а по посочените от мен три броя скици, тези сгради са налични, т.е. става ясно, че в имота от 12 000кв.м. има около 4000, дори и над 4000 застроени площи. Приемам, че и това не е би могла да съобрази и т.н. След това аз я попитах, ако е имало сгради, би ли се променила оценката на земята? Тя каза, че сигурно би се променила, но тя не е изследвала този въпрос. За нея е достатъчно да бъде оценена земята. Поисках да бъде направена допълнителна експертиза, в която да бъдат отразени тези обстоятелства, както в разпоредителното заседание, така и пред Вас в съдебното следствие. Беше ми отказано, но в случая тази цена, която е посочена от нея, за мен е с много съмнителен характер, предвид събраните по делото доказателствата и ползваните от нея национални стандарти за оценяване. Смятам, че тази експертиза не отговаря на изискванията на закона, тъй като на първо място, безспорно установено е, че на този имот след това е била извършена продажба, заедно с още един имот на обща стойност за двата имота в размер на 6 000лв., т.е. на около 3000лв. за

този имот. Това вещо лице, при условие, че продават абсолютно същия имот на друга фирма, липсва всякакъв коментар на тази продажба. Защо изследва други най – различни продажби, а за този имот, който е преподаден в кратък период от време след това, няма никакъв коментар. Това означава, че това вещо лице не се е запознало с всички тези материали по делото.

На следващо място, смятам че тази експертиза, не би била в помощ на обвинението за установяване цената на имота, тъй като липсва използвана информация за оферти – купува от Агенции за недвижими имоти. Може ли да кажем, че една цена е пазарна, след като са гледали само предлагане, но липсва информация за оферти – купуване? Пазарната цена, това е съвпадението между интересите на купувача и на продавача, т.е. по делото би следвало да има значителни данни или поне да бъде заявено, че няма такива.

На следващо място, липсва информация за активно търгувани имоти. Вещото лице се е задоволило да намери три обяви в „Имот.бг“ и да каже, че това е пазарната стойност. Добре, ама тези имоти дали са били продадени, на каква стойност са били подадени, кога са били продадени, дали въобще е извършена сделка с тях и т.н. Аз мога да обявя всяко нещо за продажба и то на такава цена, на която никой да не го купи. Добре, защо се приема пазарна цена осреднена между три имота, за които въобще не става ясно, че има извършени някакви продажби?

На следващо място, има посочени едни цени, от които не става ясно защо не е приета офертна цена от „Имот.бг“, а е приета някаква друга.

На последно място, защо е приета ипотечна тежест от 10%? Какво означава една ипотека по своята същност? Аз попитах М. и той започна да обяснява, че имало възбрани на имота, което не е вярно. По смисъла на гражданското право, предвид цитираната от мен съдебна практика, по чл.220 има значима разлика между възбрана и ипотека. Ипотека - това означава, че при извършване на една сделка с имота всички задължения, които има предния собственик, остават върху имота, т.е. имотът има някаква тежест и кредиторът, в чиято полза е учредена ипотека може във всеки един момент да пристъпи към продажба на този имот. Основното при ипотека, е че е без значение чия собственост е това. Той си го продава и съответно си събира вземанията, които има. В случая дали би могло да има някаква вреда при тези обстоятелства? Излиза, че този, който е собственика на имота, който го е

придобил с ипотечна тежест, следва да плати пазарната цена два пъти. Първият път - когато го е придобил, а втория - когато собственикът, който е ипотекарен кредитор, пристъпи към уреждане на отношенията по повод на този имот. Как става това? Продава се имота, независимо чия собственост е и в крайна сметка този, в чиято полза е учредена ипотека си събира парите от нея. Кой ще ги плати тези пари? Ако не ги плати новия приобретател, ще ги плати друго лице и съответно, той ще стане собственик. В този случай, когато има ипотекарен кредитор, този който е придобил собствеността с тежест, той или ще остане собственик, ако заплати втори път удовлетворяване на задължението на кредитора или ще има нов собственик, който ще встъпи в своите права. Оттук смятам, че така посочената пазарна стойност на имота, заявена от вещото лице, въз основа на която се прави щета в размер на 72 413лв., е неправилна. Действителната пазарна оценка на този имот според мен е значително по – различна. От нея би следвало да бъде премахната земята на сградите, които са чужда собственост. На следващо място, да се изследва какво остава от земята, т.е. ако трябва да говорим за някаква вреда хипотетично, то тази вреда би била - дали след като е продадена само земя от тези 12 000дка, би могло от съответните идеални части да бъде обособен реален имот. Ако не може да бъде обособен реален имот, за каква щета става реч?

От показанията на свидетеля Р. става ясно, че тази част е била закупена с оглед някакви инвестиционни намерения, а според свидетеля разпитан по делото – И.М. става ясно, че тази сделка е била направена с оглед да се затрудни евентуално удовлетворяване на кредиторите, в чиято полза е ипотека. Това е заявено от този свидетел, което автоматично означава, че заявената от прокуратурата вреда, не е такава, каквато е споделена, т.е. налице са ред други обстоятелства, които имат някакво значение.

Как стоят нещата и дали има въобще извършено престъпление - някаква неизгодна сделка? Важното е да се види чия собственост са съответно имотите, състава на тези дружества и за кого би настъпила вредата. Прокурорът в обвинителния акт посочва, че е намален патримониума на дружеството „Садимекс“, но след това допълва, че по този начин са увредени интересите на кредиторите. Това е заявено в самия край, където той прави анализ на обвинителния акт заявявайки, че по този начин с извършването на тази сделка е „отнета възможността за удовлетворяване на кредиторите и

погасяване на задълженията на дружеството“. Дали действително би могло да бъдат разглеждани вредите на двете плоскости, т.е. дали има някаква вреда за „Садимекс“ или дали има вреда за дружествата кредитори на „Садимекс“ и „Меком“? Как стоят нещата по отношение на собствеността на „Садимекс“? „Садимекс“ към него момент е бил собственост на Елка Кунчева Атанасова, т.е. на физическо лице, който дял е от 1 700лв. Останалите дялове са на „Меком“ АД, които са в размер на 656 200 лв. Това става ясно от публичния ТР за собственост на дружеството.

Как стоят нещата по отношение на „Меком“? Поисках от Вас, да бъде изследвано обстоятелството, дали заявеното от свидетелите по делото – Ст. Р. Ив., В. М. Р. и Н. П. Ж. е вярно, а именно, че „Меком“ АД е отново собственост на Ст. Р. Ив.. От ТР става ясно, че има няколко вида акции, но дали действително са били собственост на Ст. Р. Ив., не се знае. Единствено от книгата на акционерите ще стане ясно, кой действително са собствениците на акциите, т.е. можем да приемем, че това което С.Р. казва: „че той е основен акционер в дружеството, че за известен период от време е бил загубил управлението, но отново си ги е възстановил“, за вярно.

Другото дружество, което е приобретател, това е „Меком – 2007“. В „Меком – 2007“ отново можем да видим, че в управлението му са били както Ст. Р. Ив., така и Н. П. Ж., така и Русан Стефанов Райчев - негов син. Съдружници в това дружество с един дял са физическо лице и „Есерджи“ АД. В отговор на Ваши въпроси Ст. Р. Ив. заяви, че дружеството е негово и той го управлява. Това обстоятелство е вярно, установено от ТР. Тези неща за мен са много важни, защото се прави преценка дали има извършено престъпление. Според заявеното от тези свидетели излиза, че едно дъщерно дружество на „Меком“ АД, а именно „Садимекс“ продава този имот на друго дъщерно дружество - „Меком – 2007“. Двете дружества в крайна сметка са собственост на „Меком“, на които пък собственик е С.Р.. Добре, може ли да спрем до там, че се касае за различни преквалифицирани търговски дружества и следва ли да има вреда?

Според соченото от мен и практиката на ВКС, която подробно заявих пред Вас, би следвало да се установи, дали действително има някаква вреда за някакъв частно правен субект. В случая, хипотетично нещата могат да бъдат разгледани на няколко плоскости. Първо, дали има вреда за дружеството,

след това дали има вреда за собственика на дружеството. В случая „Садимекс“ е собственост на „Меком“. Самият С.Р. собственик на „Меком“ заявява, че няма никаква вреда. Няма заявена вреда и от физическото лице. Хипотетично, ако говорим, че с това е оцетен някой, то това би могло единствено и само да се каже, че владеещата един процент от всичките множество дялове би могла да има някаква вреда за нея, тъй като на практика се касае за сделка между две дъщерни дружества с един и същи собственик на двете дъщерни дружества. Тогава, за кого е тази вреда, заявена от прокурора? За „Меком“, който си е прехвърлил собствеността от едно дружество на друго? Как да кажем, че за С.Р., който е собственик на всички тези дружества има вреда? Няма никаква вреда, просто собствеността преминава от едното дружество в друго. Каква е цената? Какво значение има това, това все едно е да си го прехвърлиш от единият джоб в другия. Аз смятам, че по смисъла на търговското право и на гражданското право в този случай, няма никаква вреда.

Дали има значение по отношение за кредиторите?

Първото, обстоятелство, което беше наведено в ОА и използвано пред Вас, че именно той не си е изпълнил задълженията като ликвидатор. А дали е могъл да ги изпълни? Подзащитният ми разказа как като е отишъл, но не е могъл да се свърже с никого. Опитал се е да влезе в района на фирмата, но му е било отказано. „Садимекс“ и „Меком“ са били на едно място. „Меком“ е имал назначен синдик, който е движил дружеството. Дали това негово твърдение е голословно, дали е част от правото му на защита? Аз смятам, че то е вярно, защото се подкрепя от свид.И.М.. Той заявява, че цялата документация е била в „Меком“, на който е била назначена охрана и е нямало достъп до него. Това обстоятелство, според мен е важно и от тук би следвало, да се направи преценката, дали той не си е изпълнил задълженията. Добре, ако той не е могъл да ги изпълни, защо да му се търси отговорност? Добре, ако е могъл да ги изпълни, но не е направил всичко достатъчно? Чл.220, не иска такова нещо, той казва „достатъчно е да се сключи една неизгодна сделка“ и би следвало да бъдат извършени съответни действия. На моя въпрос: „Има ли някакви настъпили вреди от тази продажба?“ Свидетелят заяви следното: „Като цяло имотът се реализира, но тъй като успя да се реализира трудно, не можа да се реализира по най –добрата цена, тъй като бяха обявявани идеални части от имота и всеки кандидат купувач се

въздържаше от участие. Ако имотът беше цял, а не разделян, много по – бързо щеше да се реализира и на много по – добра цена.“ Това е според първоначалният подал сигнала до прокуратурата. Човекът, който смята, че има настъпила вреда, а именно бавната реализация на имота. Дали тази бавна реализация на имота е оценена в настоящия случай? Аз смятам, че такава оценка няма и не е възможно да бъде направена, което означава според мен, че няма извършено престъпление, защото в цитираната от мен практика на ВКС - дали има извършено престъпление се преценява към момента на сключването на сделката, т.е. престъплението е резултатно, но към него момент. Многобройни са решенията, където е казано, че всички последващи действия било то от подсъдим или други лица, нямат абсолютно никакво правно значение в случа.

Как стоят нещата по отношение на прогласената относителна недействителност на имота. Сделката не е нищожна, ами относително недействителна, което по смисъла на правото има голямо значение. Другото, което този свидетел казва, потвърждава заявената от мен теза, че се касае само за продажба на земя, т.е. в имота има сгради, които са там, той посочва наличието им, техния брой, казва че са 11 на брой, заявява, че действително е извършена продажба, но е продаден целият имот, т.е. продаден е имота със сградите. При условие, че е продаден имота със сградите, как може да формираме някаква вреда в този случай и то да прави изводи, че след като е продадена на тази цена, то това би било пазарната цена към него момент. Добре, дори да е така, едната сделка е през 2015г., а другата 2021г., изминали са 6 години. Беше обяснено защо първата сделка е извършена при тези условия. Очевидно е, че това лице, което се явило при продажбата през 2021 година „Еко енерджи“ е имало други намерения. Защото според показания на този свидетел те първо са закупили 3,5дка, след това са купили останалото, след това са купили още един имот. Касае се за нещо различно от това, което е било предмет на предната сделка. От тук, при условие, че в имота има сгради, което е заявено от този свидетел, то според мен въобще не може да се говори, че има някакво престъпление.

Как стоят нещата по отношение на Н.Ж.? Н.Ж. както казах, той е вадил данъчните оценки свързани с доброволната делба. Аз смятам, че в тази част, че той ги е получил са недостоверни, предвид положения подпис върху

данъчната оценка №2082. Видно е, че тя е извадена от лицето Димитър П.. Дали от заявеното залепяте на обявите, толкова бързо при условие, че на 17 е обявен търга, при условие, че на 21 е обявата и при условие, че на 21 в 11.00ч. е внесена сумата, имат някакво значение по делото? Дали имат значение би трябвало да се каже, че сделката е неизгодна и съответно има настъпили вреди. Добре, ако беше чакал при един месец при същите условия, каква е разликата? За мен, никаква. Как стои главния въпрос? Неизгодна ли е сделката и има ли настъпила вреда? Настъпилите вреди се преценяват единствено и само по отношение на собствениците и съответно дали има намаляване на нечий патримониум, по смисъла на Гражданското право. Аз смятам, че такова намаляване няма. Няма задължение за търг. Дали е имало друга сделка от преди това? Е и какво, ако е имало? Какво е значението на тази сделка в настоящия случай? Аз смятам, че тя няма някакво значение, тъй като ние нямаме обвинение за тази сделка, а се касае за друг вид отношения, които очевидно, че самия синдик решил да поиска тяхната относителна недействителност. Става ясно, защо той не е поискал такова нещо. Защото ОББ, според неговите показания, другият кредитор на „Садимекс“, които са ипотечарен кредитор са казали, че ще се удовлетворят през ипотеката, т.е. тръгнали са да се удовлетворяват по другия възможен начин, а не от масата на несъстоятелността, а именно чрез продажбата на ипотекан имот. Дали има консултация със Ст. Р. Ив. или не този свидетел каза, че има такава. След като има такава консултация и самият собственик заявява, че не е увреден, за каква вреда можем да говорим?

Как стоят нещата по отношение на свидетеля В.Р.? Действително той е бил един снабдител, назначен е за управител на дружеството, може да няма качествата да бъде управител, но в крайна сметка се касае за частно правен субект. Собственикът решава кой да му бъде управител. Какво е важно за управителя? Да изпълнява това, което е казал собственика. Дали в случая той, при закупуването на имота се е консултирал със С.Р.? Той директно казва: „Казах на г-н Райчев. По него време той беше собственик на „Меком“. Дватама взехме решение да придобием имота. Консултирахме се и аз отидох на търга. Дватама взехме решение, аз да се явя на търга и съответно да придобия имота. Познавам Ж. от „Меком“. „Добре, ясно е, че всички са от „Меком“. Ясно е, че се касае за сделки между дъщерни фирми. Дали Н.Ж. е бил счетоводител на „Меком“ или на „Есерджи“, или на „Меком -2007“, или

на „Садимекс“ – назначен или неназначен, за което остана открит въпроса, това е без значение. Важни са за мен тези обстоятелства, които аз Ви заявих.

По отношение на Ст. Р. Ив.. Ст. Р. Ив. казва, че се познава с ВЛ. П. П.. Става ясно между другото, не така както беше заявено от представителя на държавното обвинение, как е бил осъществен контакта между Н.Ж. и В.П.. От обясненията на В.П. става ясно, че той в крайна сметка се е насочил към „Меком“. В „Меком“ е намерил Ст. Р. Ив., който му е казал, че Н.Ж. е човекът, който може да му помогне и по този начин е направена връзката с него. Това става ясно от показанията на С.Р..

По отношение на „Галеко“, той го признава този факт, че той е собственик, че от името на „Галеко“ е участвал в сделката и в крайна сметка е извършена същата. Задавайки му въпроса дали като собственик на „Меком“, на „Садимекс“ и други е в течение на сделките, които са извършени, той отговори – „сигурно съм бил“, т.е. всичко е ставало с негово съгласие.

Зададох му също така въпроса дали смята, че за него има някаква вреда, отговорът беше: „Аз с моите фирми мога да правя каквото си искам! Какви вреди? Има решение на акционерите, има решение на ОС, откъде накъде ще има вреда? Не сме нарушили нищо, то там си има ипотеките. Било е продадено, ипотеката си върви с тежест“ Това заявява този свидетел, т.е. самият собственик на двете дружества обяснява тези неща. Подробно сочи и участието си във всяка една от фирмите.

Обясненията на подсъдимия дадени пред Вас.

Той ясно заявява: „Получих данъчната оценка най – вероятно от Николай. Николай според мен, най – вероятно е я получил от „Галеко“, тъй като истинската е взета от Димитър П. от „Галеко“. Другата страна по сделката е „Галеко“ и интерес за ползването на по – ниска данъчна оценка имат „Галеко“, тъй като те са заплатили таксите, които са върху нея.“ Дали е укоримо, че тези пари, които той е получил в размер на 3000лв. от сделката в крайна сметка са отишли за него, а не са влезли в касата на дружеството. Аз смятам, че това не е укоримо, тъй като по смисла на закона неговите възнаграждения са първите, които би следвало да бъдат удовлетворени. Получавайки тези суми, той използвал същите за определеното му възнаграждение в периода от м.05. до м.12. и направените от него разноски. Дали тези суми са използвани правомерни или не и дали това е съотносимо

към настоящото престъпление, за което той е предаден на съд? Аз смятам, че няма никаква връзка. Защото сочи, че престъплението е резултатно, довършено с момента на сключване на сделката. Нещо повече, ако приемем, че това нещо е направено от него, за да може той да си получи някакви пари и да може да си оправдае разходите, които е направил, това означава по смисъла на правото, че е налице евентуален умисъл. Съгласно посочената от мен практика на ВКС, това престъпление е възможно единствено и само с пряк умисъл, т.е. в този случай пак няма извършено престъпление.

Подсъдимият подробно обяснява, как не е бил допуснат до имота, как няма извършени от него огледи на място и че той през цялото време е смятал, че се касае за недвижим имот, който е без земя в него. В крайна сметка, той и това продава, но приемайки, че е допуснал грешка, тъй като в имота безспорно са налице тези 11 бр. сгради, то в тоя случай нещата се изместват на друга плоскост. Дали би могло да се твърди, че има някакво престъпление от това? Аз смятам, че така както е заявено от представителя на държавното обвинение, няма.

Събрани са по делото доказателства, относно собствеността на имота, този който е бил и наличието на ипотечи върху него. По делото е приложен нотариален акт за учредяване на договорна ипотека под № 167/2009г. От него става ясно, че този имот, макар описан тук по друг начин и на друг собственик е бил ипотекира, т.е. налице е ипотека върху имота. Това се установя и впоследствие със сключените едни допълнителни споразумения, в които отново е посочен този имот като ипотекиран, т.е. в случая на практика е продаден ипотекиран имот, което за мен е безспорно по смисъла на тези нотариални актове и по заявеното от свидетелите.

Какво е значението на тази продажба? Съгласно тази продажба в правната теория се приема, че е една относителна недействителност, която е аналогична с нещата при Павловия иск и по иска по чл.638, ал.1 от ТЗ, което е станало в настоящия случай, т.е. приложена е тази разпоредба на закона. Според теорията, бих Ви цитирал проф.Таджер, проф.Кожухаров, Василев и практиката на ВКС в лицето на решението на Върховните съдии – Борислав Белавелков и други, че в случая по никакъв начин не се засягат интересите на ипотекарния кредитор. Ипотекарният кредитор се удовлетворява върху чужд имот и за него не настъпват никакви вреди. Затова, тази сделка, която е

направена е с т.н. относителна недействителност. Тя касае само купувача при условие, че кредиторът тръгне да се удовлетворява от нея. Без значение е, че имотът вече е различен, с различен собственик. Има нов длъжник, но новият длъжник е длъжен да носи тежестите върху имота. Смятам, че това, което казах има правно значение, защото в обвинителния акт по начина, по който са описани вредите е именно, че са увредени кредиторите. Това е направено с цел, увреждане на кредиторите и е намерило място в обвинителния акт, страница 8, абзацът по средата, където е записано:“ С продажбата на изключително занижена и неизгодна цена е отнета възможността за удовлетворяване на кредиторите и погасяване на задълженията на дружеството“ По тази причина, аз казвам, че тази възможност не е отнета и от там, няма как това да бъде вреда. По тази причина, аз Ви посочих тези решения на ВКС и правната теория, където това нещо е изрично посочено. В тази хипотеза няма как да настъпят вреди и за кредиторите, които са с учредени ипотечи.

С оглед на всичко изложено смятам, че на няколко основания само по себе си е достатъчно и би следвало да бъде постановена оправдателна присъда, тъй като няма неизгодна сделка, от която да се увредени интересите на собствениците и да са настъпили за тях вреди.

В този смисъл, моля да оправдателна присъда, изцяло.

ПРОКУРОР – РЕПЛИКА – Действително, по делото има скица на поземлен имот, в която са отразени сгради, както твърди защитата на подсъдимия, които при сумарно изчисляване на квадратните метри, техните общи квадратни метри са 2 554. Извадени от общата площ на въпросния имот 12 084кв.м. се установява, следвайки тезата на защитата, че имаме чиста земя, без сгради по нея в размер 9 530кв.м., поради което не мога да се съглася, че от имот с площ от 12 084кв.м. видите ли, тези са останали като площ за продажба само пътеките между сградите.

Представеният в съдебно заседание н.а. за извършена сделка на 17.12.2015г., при внимателен прочит на същия е видно, че освен посочената квадратура на земята, там е посочено, че се подава и складов обект, т.е. говорейки за процесната сделка от 30.12.2015г., ако от страна на подсъдимия, в качеството му на ликвидатор е имало намерение да бъдат продадени и някой

от сградите, останали след продажбата на 17.12.2015г., а най – вероятно има и други такива предхождащи продажби, то тогава, освен тези процесни 3425кв.м. в н.а. щяха да бъдат описани и сгради. За мен, в качеството ми на представител на обвинението приемам, че е продадена само земя.

Що се касае до многократно сочената данъчна оценка, аз първо искам да кажа, че обвинението не сочи цена на данъчната оценка, а това е част от мотивите обясняващи какво е довело да извършване на съответните действия, за които подсъдимия е привлечен в качеството на обвиняем по настоящото дело. Данъчната оценка от 102 593лв., видно от съдържанието на приложената такава по делото е за целия имот 12 084кв.м. Елементарното изчисление при разделяне на тези 102 593лв. на четири, тъй като 3 400 кв.м. представляват горе – долу $\frac{1}{4}$ от този имот сочи, че за тези 3 400кв.м. данъчната оценка е в размер на 25 640лв. Следователно, няма как подсъдимия да твърди, че на тези 3400кв.м. е в размер на 3000лв.

Искам да акцентирам върху обстоятелството, че извършвайки продажбата, той не извършва продажба на имот по данъчна оценка, а тук говорим, че е извършена продажба на имот на някаква пазарна оценка. Посочената цена в обвинението не е по данъчна оценка, а е пазарна оценка, установена след извършване на съответните експертизи.

АДВ.Б. – Нямам какво да добавя.

ПОДС.П. – Няма какво да добавя в моя защита. Съвестно съм си гледал работата и ако имах и най – малко съмнение, щях да се съглася на споразумение. Смятам, че не ми отива.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОСЛЕДНА ДУМА НА:

ВЛ. П. П. – Желая от съда обективност.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и след съвещание ще се произнесе с присъда днес - 15.04.2022г. в 14.00ч., която

обяви публично, като разясни реда и срока за обжалването ѝ.

СЪДЪТ се произнесе и с определение по чл.309 от НПК по въпроса за мярката за неотклонение, като разясни реда и срока за обжалването.

Заседанието приключи в 14.06 часа.

Протоколът е воден в съдебно заседание и изготвен на 20.04.2022г.

Председател: _____

Секретар: _____